

UZASADNIENIE

Pozwem, jaki wpłynął do Sądu Rejonowego w S.19.12.2014r. (k.2-3), sprecyzowanym w piśmie procesowym z 11.02.2015r. (k.35) Agencja Restrukturyzacji Modernizacji Rolnictwa w W. wystąpiła z żądaniem zasądzenia od J. B. (1) i J. B. (2) należności pieniężnej w łącznym rozmiarze 4998,34 złotych, wraz z ustawowymi odsetkami obliczonymi od kwoty 1400 złotych, od dnia 1.10.2014r., do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pisma wszczynającego postępowanie w sprawie reprezentujący inicjatora pełnomocnik wskazał, iż w dniu 28.12.1992 roku pomiędzy Bankiem S.w J., a J. B. (1) i J. B. (2) została zawarta umowa o spłatę zrestrukturyzowanego długu z umowy z 16.12.1991r. o kredyt skonwertowany. Na podstawie tejże umowy pozwani zobowiązali się do spłaty całkowitego zadłużenia, to jest kwoty 4555,64 złotych od 30.10.1999 roku w półrocznych ratach. Następnie umową o cesję wierzytelności z 28.12.1992r., Bank S. w W. działając w imieniu i na rzecz funduszu restrukturyzacji i oddłużenia rolnictwa nabył wskazaną wierzytelność. Na dowód istnienia wierzytelności, jak zaznaczył pełnomocnik został wystawiony certyfikat. Z chwilą powstania Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W. nabyła zobowiązania i wierzytelności funduszu, w tym też wierzytelność wobec pozwanych, która to pomimo skierowanego do J. B. (1) i J. B. (2) wezwania nie została przez pozwanych zaspokojona.

Do pisma wszczynającego postępowanie w sprawie pełnomocnik powoda dołączył kopię umowy z 28.12.1992r. O spłatę zrestrukturyzowanego długu (k.607), kopię umowy o kredyt skonwertowany z 16.12.1991r. zawartej z obojgiem pozwanych (k.8-10), jak też kopię certyfikatu i wezwań do zapłaty wraz z kopiami (...) (k.11-14).

Pełnomocnik pozwanych na rozprawie w dniu 10.03.2015r. Wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia, a ponadto z ostrożności procesowej wskazując na nieudowodnienie dochodzonego roszczenia tak co do zasady, jak też co do wysokości.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Na podstawie umowy zawartej 16.12.1991r. z Bankiem S. w J. pozwani J. B. (1) i J. B. (2) uzyskali kredyt skonwertowany w kwocie 37149946 złotych, podlegający spłacie w sześciu ratach płatnych w okresach półrocznych, począwszy od 30.06.1992r., do 30.12.1994r.. Dwudziestego ósmego grudnia 1992r. pomiędzy J. B. (1), J. B. (2) i kredytodawcą została zawarta kolejna umowa, obejmująca porozumienie w przedmiocie spłaty zrestrukturyzowanego długu, która to przywidywała powinność spłaty zobowiązania w półrocznych ratach, przy czym płatność ostatniej z rat została przewidziana na 30.10.1999 roku. Umową cesji z 28.12.1992r. zawartą między Bankiem S. w J., a Bankiem S. w W., działającym w imieniu i na rzecz funduszu restrukturyzacji i oddłużenia rolnictwa wierzytelność została przelana na rzecz w/w funduszu.

Pismem jakie zostało skierowane przez (...) w W. do J. B. (1) i J. B. (2) w dniu 13.05.2014r. Pozwani wezwani zostali do zapłaty tytułem kapitału 1400 zaś tytułem odsetek kwoty 3528,02 złotych. Powyższy stan faktyczny ustalony na podstawie umowy o spłatę zrestrukturyzowanego długu, umowy kredytu, umowy cesji, certyfikatu, wezwania do zapłaty, (...) (k.6-14) nie budził jakichkolwiek wątpliwości.

W ocenie sądu wytoczone przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W. powództwo podlegało oddaleniu, albowiem roszczenie stanowiące przedmiot postępowania uległo przedawnieniu.

Stosownie do regulacji z art.117k.c., zasadniczo każde roszczenie majątkowe, z zastrzeżeniem wyjątków ustawowo przewidzianych, ulega przedawnieniu z upływem terminów wynoszących lat 10, zaś dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynoszących trzy lata. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko któremu przysługuje roszczenie może uchylić się od jego zaspokojenia (art.117§2k.c.).

Jak wynikało to z ustalonego stanu faktycznego, umowa o spłatę zrestrukturyzowanego długu przewidywała ostatecznie powinność uiszczenia przez J. B. (1) i J. B. (2) kwoty 45566400 złotych (przed denominacją) w ratach (a zatem w świadczeniach okresowych) do dnia 30.10.1999 roku. Tym samym począwszy od 31.10.1999 roku rozpoczął bieg termin przedawnienia roszczenia, który to upływał 31.10.2002 roku.

W sprawie poddanej pod rozstrzygnięcie sądu, jak to zaznaczono, reprezentujący pozwanych pełnomocnik podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, wnosząc o oddalenie z tego względu wytoczonego przez (...) w W. powództwa.

Strona powodowa nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów na okoliczność, iż do dnia wytoczenia powództwa przedawnienie jednak nie nastąpiło (vide podstawy przerwania biegu przedawnienia z art.123k.c.), co ostatecznie uzasadniało oddalenie wytoczonego przeciwko J. B. (1) i J. B. (2) powództwa na podstawie art.117§2k.c..

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art.98§1i3k.p.c..